

Προσκαλεί δὲ δι' ἡμῶν τὸν κ. ἀστυνόμον νὰ πάη νὰ τὰ πάρη, διότι δὲν τοῦ χρησιμεύουν πλέον.

Ἄποψε εἶναι τὸ «Γειά σας» τῆς γαλλικῆς ἐταιρίας τοῦ θεάτρου. Πρέπει νὰ βρεθοῦμε ὅλοι ἐκεῖ ν'ἀποχαιρετίσωμεν ὡς ἀνήκοντες καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ἀνθρώπων οἵτινες καλὰ κακὰ μᾶς διεσκέδασαν ὅλον τὸν χειμῶνα μὲ τόσα δζιδζιά τῆς ἐλαφρᾶς μουσικῆς τοῦ τόπου των.

Παρακαλοῦμεν καὶ τοὺς κ. Βουλευτὰς νὰ μὴ καθυστερήσουν, διὰ νὰ μὴν τοὺς φανῆ πολὺ κρύο τὸ κανδύλι τῶν 25,000 δρ. ὅπερ θὰ ψηφίσουν ὑπὲρ τοῦ κ. Μορώ.

Πάντοτε ἡ πληρωμὴ δυστυχῶς γίνεται μετὰ τὸ φαγῆ.

Ὁ βουλευτὴς Καρυστίας κ. Χαδζηνικολῆς εἶναι ὀλίγον ἀτυχῆς εἰς τὰς μετὰ τῶν ὑπουργῶν σχέσεις του.

Ζητεῖ φερ' εἰπεῖν τὸ δεῖνα βουσφέτι, καὶ ἀντ' αὐτοῦ τοῦ κάνουν ἄλλο.

Προχθὲς ἠκούετο μετ' ὀργῆς λέγων ἐν τῷ ἰδιώματι τοῦ τόπου του καὶ ἐν εἴδει στίχων :

Κεῖὰ ποῦ σᾶς λένε κεῖὰ δὲ γκάνετε

Κεῖὰ ποῦ δὲ σᾶε λένε κεῖὰ τὰ κάνετε.

Ὁ αὐτὸς βουλευτὴς ἐρωτηθεὶς : τί κάνουν σ' τῆ Βουλῇ, εἶπε :

— Ἐέρω κ' ἐγώ. Λακριντί ἀπὸ δῶ, λακριντί ἀπὸ κεῖ, ὅλο αὐτὸ κάνουν.

Τὸ θέατρον ἀνήγγειλεν εἰς τὰ προγράμματά του : Très prochainement la clôture de la saison d' hiver.

Ἠρώτα τις :

— Πότε θ'ἄχωμεν τὸ νέο αὐτὸ κομμάτι ;

Καὶ ἀπάντηα ἄλλος :

— Σὰν κλείσῃ τὸ θέατρο.

Ὡς πρὸς τὸν καιρὸν χθὲς εἴχομεν πληξίειν καὶ σήμερον ἐκπληξίειν.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΗΜΦΙΕΣΜΕΝΩΝ

ἥτις ἔγραψε προχθὲς τὸ «Μὴ Χάνεσαι» ἐκρουολόγησεν ὅλην βλασφημῆσασα τὴν ὥραν ποῦ βγήκε μὲ τέτοιον ἄγριο καιρὸ μασκαρευμένη εἰς τοὺς δρόμους.

Ἢ Τώρα ὁ καθεὶς εἶναι εἰς τὸ σπῆτί του, πίνων τσαΐ καὶ σοκολάταν.

Ἄφου δὲ θερμανθοῦν καλὰ θὰ συνέλθουν αὔριο προσλαμβάνοντες καὶ ἄλλη παρέα διὰ νὰ ἐτοιμάσουν τὴν ἐξοδὸν τῆς Κυριακῆς.

ΠΑΡΑΛΕΙΘΟΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

I.

Κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς βουλῆς ἐν τοῖς πρακτικοῖς πρὸ τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς πρέπει νὰ περιλαμβάνονται πάντα τὰ λεγόμενα παρ' ἐκάστου τῶν ἀντιπροσώπων, πολλῶ μᾶλλον τὰ λεγόμενα παρὰ τοῦ κ. προέδρου. Ἐπειδὴ δὲμως παρετηρήθη ὅτι τὰ πρακτικὰ νοθεύονται, ἐπιχειροῦμεν νὰ συμπληρώσωμεν ἡμεῖς τὴν παράλειψιν ταύτην χάριν τῶν ὀφειγενεστέρων.

II.

Ἡ βουλή συνεδριάζει τακτικῶς.

Εἰς τῶν ἀντιπροσώπων ἀγορεύει.

Ἀξφνης ἀκούονται ὕλακαὶ ἀπὸ τῶν ἀκροατηρίων.

Ὁ κ. πρόεδρος μὴ ἐννοήσας τὸ πρῶτον τὰς ὕλακὰς καὶ νομίζων ὅτι γίνεται ὁ συνήθης θόρυβος κρούει τὸν κώδωνα.

Ἄλλ' αἱ ὕλακαὶ ἐξακολουθοῦν ζωηρότερα.

Ὁ κ. ΦΙΛΗΜΩΝ. Μὰ, κύριε πρόεδρε, τί κατάστασις εἶναι αὐτή;

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ (ἐξωργισμένος). Ποῦ εἶναι αὐτὸ τὸ σκυλλί; (Βλέπει πρὸς τὰ ἀκροατήρια). Τὸ σκυλλί αὐτὸ ποῦ εἶναι; Δὲν ἀκούετε;

ΤΟ ΣΚΥΛΛΙ. Γάβ! Γάβ! Γαβγάβ!

Ὁ κ. ΦΙΛΗΜΩΝ. Μὰ κύριε πρόεδρε, πῶς ἀφίνουν οἱ κλητῆρες τὰ σκυλλιά καὶ εἰσέρχονται!

ΤΟ ΣΚΥΛΛΙ. Γάβ! Γάβ! Γαβγάβ! (θόρυβος μέγας).

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ (ἐγερθεὶς καὶ δεινὸν βλέπων πρὸς τὰ ἀκροατήρια). Ποῦ εἶναι αὐτὸ τὸ σκυλλί; Νὰ τὸ βγάλετε ἀμέσως ἔξω. (φωνάζει κλητῆρα εἰς ὃν δίδει διαταγὰς).

Εἰς ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Νὰ διακόψωμεν τὴν συνεδρίασιν κ. πρόεδρε.

ΤΟ ΣΚΥΛΛΙ. Γάβγαβ! Γαβγαβγάβ!

Ὁ κ. ΦΙΛΗΜΩΝ. Μὰ κύριε πρόεδρε ἐπὶ τέλους τὸ σκυλλί ἔχει τὸν λόγον;

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ (πρὸς τὰ ἀκροατήρια) Σκοπέ, ποῦ εἶνε αὐτὸ τὸ σκυλλί;

Ὁ ΣΚΟΠΟΣ. Ἐδῶ κ. πρόεδρε. Νὰ τὸ κυνηγήσω;

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Βγάλ' το ἀμέσως ἔξω.

Ὁ ΣΚΟΠΟΣ. Νὰ τὸ κόψω κ. πρόεδρε;

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. Κόφ' το!

Ὁ σκοπὸς ταραχωδῶς κυνηγᾷ τὸ σκυλλί ὅπερ ὕλακτεῖ ἐν θορύβῳ. Τέλος τὸ σκυλλί ἐκδιώκεται καὶ ἡ συνεδρίασις ἐπαναλαμβάνεται.

III.

Ἡ βουλή συνεδριάζει.

Ὁ κ. Ῥάλλης ἀπαντᾷ πρὸς τὸν κ. Οἰκονόμον.

Ὁ κ. ΡΑΛΛΗΣ (πρὸς τὸν Οἰκονόμον). Ἐγὼ νὰ σοῦ πῶ ποῖος εἶσαι!

ΓΥΝΗ ἐκ τῶν θεωρείων Ὡ! Ὡ! (ἀποδοκιμάζει διὰ τῶν χειρῶν τὸν ῥήτορα).

Ὁ κ. ΡΑΛΛΗΣ. Εἴκουσιν ἔτη σὲ ἔτρεφεν ὁ προῦπολογισμός.

Ἡ ΓΥΝΗ (δυνατώτερα) Ὡ! Ὡ! (ἐξάγει τὴν κεφαλὴν της ἔξω τοῦ θεωρείου καὶ ποιεῖ διάφορα σχήματα ἀποδοκιμασίας διὰ τῶν χειρῶν). Ὡ! Ὡ!

Ὁ κ. ΡΑΛΛΗΣ. Δὲν προσέφερες καμμίαν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν τόπον.

Η ΓΥΝΗ. Μὰ κύριε πρόεδρε, τί πράγματα εἶναι αὐτά.
Οἱ βουλευταὶ ἐξεγείρονται.

Ο κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ποῖος δμιλεῖ ἐκεῖ;

Η ΓΥΝΗ. Μὰ, κύριε πρόεδρε, τί πράγματα εἶν' αὐτά;

Ο κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Σιώπα! Ἐὰ διατάξω τὸν ἀξιωματικὸν
νὰ σὰς βγάλη ἔξω. (καλεῖ ἀξιωματικὸν καὶ δίδει αὐτῷ δια-
ταγὰς).

Η ΓΥΝΗ. Εἶμαι γαλλίς, δὲν ἤμπορεῖτε νὰ μὲ διώξητε.

Ο κ. ΦΙΑΗΜΩΝ. (ἰδὼν τὸν ἀξιωματικὸν τῆς φρουρᾶς εἰς
ελθόντα εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν κυριῶν). Μὴ τὴν ἐγγίσητε!
Μὴ τὴν ἐγγίσητε!

Λουκιανός.

Συναγωγή (ἦτοι Ποπούρι)

ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Μπούμπουλη, ὑπουργοῦ
τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ κ. Τρικούπης θέλων νὰ θεραπεύσῃ τὸν ἀσθενῆ του ἐμ-
πήγει τὴν μάχαιραν εἰς τὴν κοιλίαν καὶ σύρει αὐτὴν μέχρι
τοῦ στομάχου, εἰσάγει τὴν χεῖρά του καὶ ἀνατρέπει ἐναν-
τίον τῶν νόμων τῆς φύσεως τὴν καρδίαν καὶ τὰ ἐντόσθια,
ράπτει τὴν παρετεταμένην ταύτην τομὴν καὶ λέγει τῷ
ἀσθενεῖ ἐγέρθητι Δάζαρε καὶ περιπάτει. Δὲν ἐσκέφθη ὁμως
ὅτι αἱ τοιαῦται ἐγχειρίσεις ἔχουν συνέπειαν τὴν γάγγραι-
ναν καὶ ἐπομένως ἀφρευκτον τὸν θάνατον τοῦ ἀσθενοῦς.

*
**

Ἡ ἀξία ἐκάστου ἀνδρὸς ἀνέβηκε τῷ 1861 εἰς 70 δρ. ἐνῶ
ἡ ἀξία ἐτέρου ἀνδρὸς ἀναβαίνει τὸ 1880 εἰς 665.

*
**

Ἐὰν ὁ κ. Τρικούπης κλεισθῇ ἐρμητικῶς τὸ ὑπουργεῖον τῶν
ναυτικῶν καὶ βάλῃ τὴν κλεῖδα εἰς τὸ θυλάκιόν του κτλ.

*
**

Πεντήκοντα ἐπομένως ἐντὸς ἡμισείας ὥρας καὶ ἐξή-
κοντα ὑποθέτω ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος.

*
**

Ὡστε ὁ λόγος τοῦ κ. Μπούμπουλη ἦτο: ἐπομένως ὑπο-
θέτω.

ΝΑ ΗΜΟΥΝ ΓΕΡΩΣ.

Μιά μέρα τοῦ καθόμουμε σὲ κάποιον ἀκρογιάλι
Κι' ἀνέπνεα τῆς θάλασσας τὸ μυρωμέν' ἀγέρι
Εἶδα μιὰ νηὶ σὰ μάγισσα μπροστά μου νὰ προβάλλῃ
Καὶ νὰ βαστᾷ ἓνα γέροντα εἰς τὸ δεξί της χέρι.
Ἦταν νεράϊδα ἀληθινή ἢ κόρ' ἢ μαυρομάτα
Καὶ ἴκαναν νηὶ τὸν γέροντα τὰ τρυφερά της νηάτα.

Τὴν εἶδα καὶ μοῦ πάγωσε στῆς φλέβαις μου τὸ αἷμα
Ὅταν κι' ὁ γέρονς μιὰ ματιὰ ἀγριωπὴ μοῦ δίνει:
Δὲν ξέρω τί ἐσήμαινε ἐκεῖνό του τὸ βλέμμα,
Ὅμως κ' ἐγὼ ἐψέλλισα εἰς τὴ στιγμή ἐκείνη
Ὅτι κἀνένας εὐκολὰ τὰ νηάτα του χαρίζει
Ἄχ! ὅταν τὰ γεράματα σὲ τέτοια νηὶ στερῶ.

De Cock.

ΟΔΟΝΤΟΣΜΗΚΤΙΚΟΝ ΦΥΡΑΜΑ ΤΟΥ ΡΙΓΩ

PATE-DENTIFRICE RIGAUD et C^o.

Τὸ φύραμα τοῦτο περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὰ τονωτικὰ τῆς
κίνης στοιχεῖα, ἀναλυόμενον μετ' ὀλίγου ὕδατος παρέχει
ἡμῖν γλίχρασμα καθ' ὅλα εὐάρεστον ὅπερ ἐπιτριβόμενον διὰ
τῆς ψήκτρας ἐπὶ τῶν ὀδόντων καθαρῶς αὐτοὺς, τοὺς λευ-
καίνει καὶ τοὺς προφυλάττει ἀπὸ τὴν τερηδόνα καὶ πᾶσαν
ὀδονταλγίαν.

Παρὰ Κ. Ὀλυμπίῳ φαρμακεμπόρῳ, 206 ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΕΛΙΞΙΡΙΟΝ ΡΙΓΩ

DENTOVINE RIGAUD

Τὸ Ἐλιξίριον τοῦτο βάσιν ἔχον τὴν ἀρλικαν, εὐωδιάζει
εὐάρεστος τὸ χρῶμα, καθαρῶς καὶ δροσίζει τὴν ἀναπνοήν,
λευκαίνει τοὺς ὀδόντας, διευκολύνει τὴν κυκλοφορίαν τοῦ
αἵματος καὶ δίδει εἰς τὰ οὖλα τὸν ῥόδινον χρωματισμὸν
ὅστις εἶναι τὸ σημεῖον τῆς υγείας.

Παρὰ Κωνσταντίνῳ Ὀλυμπίῳ, 206, ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΜΠΑΙΝΕΤΕ ΚΑΙ ΒΓΑΙΝΕΤΕ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΑΝΑΥΛΗ

Ὁδὸς Ἑρμοῦ, ἀρ. 202, ἀντικρὺ τῆς οἰκίας Γ. Σκουζῆ
καὶ τοῦ Καταστήματος Ἀφεντάκη.

Ὅπου σὰς περιμένει πυκνὴ ἀνθοδέσμη
προσωπέδων καὶ δομίνων.